

eredményeit elismerendő akadémiai doktorrá fogadta.

Dr. TÓTH Géza mint magyar állampolgár és mint ember rehabilitációban sohasem részesült.

Amikor felfelé ívelő pályája kettétört, ugyanolyan korú volt, mint most én. Életének hátralevő 45 évét megalázottan, végső soron félreállítva, de emelt fővel élte le, barátai, tisztelői támogatásával. Ezen a tényen a megkésett szakmai elismerései sem szépitének. Én magam ifjú, frissen végzett geofizikusként a hetvenes évek közepén az ELTE Geofizikai Tanszék könyvtárában ismerkedtem meg Géza

bácsival, akkor még mit sem sejtve arról a hatalmas teherről, amelyet az oly megnyerő, kedves, segítőkész idős úr magában hordott.

Számomra — és remélem, mindannyiunk számára — örök példakép dr. TÓTH Géza emberi nagysága, amely azt hirdeti, hogy az emberi szellemet semmilyen fizikai erőszak el nem nyomhatja, meg nem törheti, hanem átsegíti az igaz embert minden megpróbáltatáson. És ez egyben üzenet a mindenkori diktatúrák számára is: soha nem lesznek képesek az igaz embert legyűrní.

AMBRÓZY Pál, ORMOS Tamás és ACZÉL Etelka a koszorúzáson

AZ MTESZ SZÖVETSÉGI TANÁCSA SZEPTEMBER 20-I ÜLÉSE

Az ülés viharosnak ígérkezett, hiszen az első napirendi pont a Szövetségi Vagyonkezelés és Vállalkozás Szabályzata volt. Ezzel kapcsolatban felmerült, hogy „Nyolcadik hónapja folyik egy ismeretlen célú taktikázás az MTESZ részéről a tag-egyesületek tulajdonát képező osztatlan vagyon fölötti rendelkezési jog átértelmezésére.” Az ülés előtt azonban szétszították a Műszaki és Természettudományi Egyesületek Szövetsége és a Gépipari Tudományos Egyesület teljes egyetértésben előterjesztett, egységes szerkezetbe foglalt Szabályzat-tervezetét, amelyet a Tanács végül is néhány apró módosítással egyhangúlag elfogadott. Egyetlen mondatot emelek ki ebből a Szabályzatból: „Az egyesületek

éves közgyűléseinél, illetve az egyesület közgyűlésén kívül legszélesebb vezető testületek üléseinél térítésmentesen vehető igénybe rendezvényterem.”

A több részletben lebonyolított második napirendi pont az öttagú Jelölő Bizottság megválasztása volt. Ennek a Bizottságnak a feladata, hogy valamennyi egyesület véleményének kikérése után javaslatot tegyen az MTESZ elnökének személyére.

A harmadik napirendi pont a legutóbbi ülés óta történekről szóló tájékoztatás megtárgyalása, elfogadása volt. A mellékletek nélkül is kilencoldalas Tájékoztató négy érdemi fejezetre tagolódik:

- Interdiszciplináris kérdések
- Hazai és nemzetközi kapcsolatok

- Érdekvédelmi tevékenység
- A Szövetség belső élete és szolgáltatásai.

Ebben az utolsó pontban szerepelt rövid híradás vándorgyűlésünkről, kimaradt viszont a Convocation, a szomszédos országok geofizikai egyesületi vezetőinek találkozója. Ezt a hiányt pótoltam és az ülést vezető GINSZTLER János alelnök utólag gra-

tulált a szervezőknek, így ezt a gratulációt most ilyen formában is továbbítom az illetékeseknek.

Remélem, hogy az időálló és többeket érdeklő információkat hiánytalanul sikerült továbbadnom.

Verő László

SZUBJEKTÍV BESZÁMOLÓ A SZÖVETSÉGI TANÁCS OKTÓBER 11-ÉN TARTOTT ÜLÉSÉRŐL

A *szubjektív* szó azért került ismét a címbe, mert beszámolómm semmiképp sem akarja a hivatalos jegyzőkönyvet helyettesíteni és így attól merőben eltérő hangvételű, ugyanakkor az eseményeket elkerülhetetlenül szakmánk szemszögéből figyeltem és természetesen saját „szerepemet” óhajtom kidomborítani.

A meghívó szerint két napirendi pont lett volna. Az első — amelyről igen részletes és jó írásos anyagot is kaptunk — az MTESZ informatikai helyzetének értékelése lett volna, bemutatóval egybekötve. Mivel okunk lett volna büszkélkedni, hogy azon kevés egyesület közé tartozunk, amelyeknek már van saját honlapja az MTESZ WWW anyagában, izgatottan vártam a tárgyalást, de még inkább a bemutatót. A feltételes mód magyarázatára visszatérek. A második napirendi pont az MTESZ keretében folyó, iskolarendszeren kívüli oktatás segítésére vonatkozó előterjesztés lett volna, de csak a meghívó szerint. Ugyanis az előterjesztést készítő Oktatási Kabinet vezetője egyéb elfoglaltsága miatt kérte ennek a napirendi pontnak elsőként való tárgyalását. Az előterjesztés a Titkárságon megtekinthető, lényege az, hogy az MTESZ-nek létérdeke, hogy ha kissé megkésve is, de színvonalas anyagokkal és ajánlatokkal megjelenjen az oktatási piacon. Sok kiegészítő, a leírtakat értelmező és módosító javaslat hangzott el. Én — lehet, hogy ez már valami rögeszméhez kezd hasonlítani — azt vettem fel, hogy gazdasági adatok nélkül döntenem nem lehet. Ha nem tudjuk, hogy milyen beruházást igényel egy-egy oktatás beindítása (tananyag vásárlás, licenccij stb.), milyen költségek merülnek fel az MTESZ-ben, milyen a piaci igény és ennek alapján mennyi idő alatt várható a beruházások megtérülése, mennyi idő alatt válik ez a tevékenység önfenntartóvá, vagy megfordítva a dolgot, mennyit tud az MTESZ erre áldozni, akkor egy kicsit a levegőbe beszélünk. Egy igazi öntudósító most így folytatná a beszámolót:

felvetésem új mederbe terelte a vitát, hirtelen mindenki számára világossá vált a gazdasági háttér fontossága és többen csatlakoztak véleményemhez, végül a határozati javaslat legfontosabb pontja éppen ezen kérdés tisztázásnak fontosságát hangsúlyozza. Ehelyett a valósághoz közelebb áll, hogy különböző formában, de valóban többen utaltak a gazdasági és piaci elemzés hiányára és remélhetőleg ez a határozatba is belekerül.

Az Oktatási Kabinet vezetőjének távozása után nem az első napirendi pontra került sor, hanem néhány rövid „egyébre”. Ezek közül az egyik a kamarákkal volt kapcsolatos. Sejtethető, hogy ezt röviden lezárni nem lehetett. Vegyes érzelmekkel hallgattam a vitát. Egyrészt megnyugodtam, hogy azokra a kérdésekre, amelyekkel tagtársaink hozzánk is fordultak, azok sem tudtak érdemleges választ adni, akik a kamarák felállítása körül buzgólkodnak. Egy tény: a regisztrálás határidejét október 21-ig meghosszabbították. Másrészt el is szomorodtam, hogy PAKUCS János vezetésével ugyan megalakult az Építés és Mérnök Tanács, amelynek feladata a kamarák megalakításának előkészítése, van már egy alapszabály előkészítő bizottság is, ugyanakkor nagy a tanácstalanság. Nem egészen a saját megfogalmazásom, de a helyzet az, hogy keresik a törvény szellemét a törvény betűje mögött, de a szellemek jellegüknél fogva tudvalevőleg láthatatlanok. Számunkra külön problémát jelenthet, hogy az LVIII. törvény „önálló mérnöki és építészeti tervezői és műszaki szakértői tevékenység (a továbbiakban együtt: mérnöki, ill. építészet tevékenység)” címszó alatt foglalja össze, hogy kikre is vonatkozik ez a törvény. Beletartozunk mi ebbe a körbe? Azt hiszem, erre a kérdésre most senki sem tud vagy nem akar egyértelmű választ adni. Most ismét saját szerepem kidomborítása következik: javasoltam, hogy a földtudományokhoz hasonló „kis” szakmák esetében maradjanak érvényesek az egyesületek által kiadott